

ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

สุมิตรา คำมา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่งทางการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ประชากรตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนนาคคืออนุสรณ์และโรงเรียนวัดแพรกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2559 คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน และดำเนินการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 108 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .934 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร 2) ครูที่มีตำแหน่งทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน 3) ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านมีความแตกต่าง โดยด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความคิดเห็น บุคลากรทางการศึกษา การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

การศึกษาถือเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์เพื่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน โรงเรียนซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ จึงต้องพัฒนาองค์กรให้พร้อมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา แต่ปัจจุบันพบว่าการจัดการศึกษาทุกระดับประสบปัญหาสำคัญคือผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ หลักสูตรมีเนื้อหาสาระแน่นเกินไป และใช้เหมือนกันหมดโดยไม่คำนึงถึงบริบทของสถานศึกษา กระบวนการเรียนการสอนยังยึดหลักการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียน เน้นการท่องจำมากกว่าการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาจากสถานการณ์หรือประสบการณ์จริง หนังสือเรียนเป็นเพียงแบบฝึกหัดที่มีคำตอบเพียงคำตอบเดียวแทนที่จะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ครูผู้สอนยังยึดติดกับวัฒนธรรมการสอนแบบเดิม ๆ ทั้งที่หลักสูตรปัจจุบันเน้นการคิดวิเคราะห์ แต่วิธีสอนยังไม่สอนให้ผู้เรียนมีทักษะดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาบางส่วนยังไม่ได้รับการอบรมให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน ทำให้ขาดทักษะในการบริหารและการจัดการด้านการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 10)

จากการศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ พ.ศ.2554 (TIMSS 2011) พบว่าระดับคะแนนของนักเรียนไทยอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากครูไทยขาดความมั่นใจและความพร้อมในการเตรียมการสอนอยู่ในระดับต่ำ (ปรีชาญ เดชศรี. 2555) นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ประจำปีงบประมาณ 2554 โดยภาพรวมทั้งประเทศ สรุปได้ว่าสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 2,295 แห่งไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. 2555) และเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ระหว่างปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ใน 5 กลุ่มสาระหลัก โดยจำแนกคะแนนเฉลี่ยร้อยละในระดับจังหวัดและระดับประเทศ พบว่าผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละลดลงทุกกลุ่มสาระในระดับประเทศ และลดลง ซึ่งผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวอาจเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนลดต่ำลง สอดคล้องกับรายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสกุล หมั่นสุข (วราภรณ์ จินดาพล. 2550; อ้างอิงจากสกุล หมั่นสุข. 2548) ซึ่งพบว่าผู้บริหารยังให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการไม่มากนักและยังมีปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง ซึ่งน่าจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของผลผลิตได้ ปัญหาเหล่านี้ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการแก้ไขย่อมจะทำให้คุณภาพทางการศึกษาดีขึ้น และจากรายงานผล

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 (แผนกลยุทธ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ. 2558) พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่มุ่งเน้นบริการประเมินมากกว่าการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ในการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้งผู้บังคับบัญชาไม่ได้สะท้อนข้อดีของผู้ใต้บังคับบัญชา การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรในระดับผู้ปฏิบัติ และยังไม่ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติจริง และที่สำคัญสถานศึกษาขาดการประสานงาน และการบริหารจัดการระหว่างกลุ่มในด้านวิชาการ

การนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้ มาปรับใช้ในหลักสูตร การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้ เป็นกรอบวิสัยทัศน์ ด้านการศึกษา เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมเข้าสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของไทยนั้น สอดคล้องกับของหลายประเทศที่เป็นผู้นำด้านการศึกษาของโลก ที่เห็นพ้องกันกับแนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 เรื่องของจิตสำนึกต่อโลก ความรู้พื้นฐานการประกอบสัมมาอาชีพ ความรู้พื้นฐานด้านพลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อันได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะการทำงาน ทักษะชีวิตที่ใช้ได้จริง (กับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน รัฐ และประเทศชาติ) โลกกำลังเปลี่ยนแปลง คนที่มีความรู้และทักษะในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้เท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา นอกจากนั้น จากผลการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร และผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ตลอดจนผลการประเมินคุณภาพการศึกษาต่าง ๆ พบว่า

- ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ผลการสอบ PISA ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนใช้เวลาจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เป็นเวลา ๗ หรือ ๘ ชั่วโมงต่อวัน
- เด็กคิดไม่เป็น วิเคราะห์ไม่ได้ ขาดทักษะชีวิต อึดแน่นเนื้อหาวิชาการมากกว่าให้เรียนรู้ด้วยตนเอง
- เด็กนักเรียนมีภาระงาน การบ้านมากเกินไป หรือต้องนการบ้านไปทำที่บ้าน
- เด็กเครียด และต้องเรียนพิเศษมากจากที่กล่าวข้างต้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐาน

การศึกษา ได้น้อมนำพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้” มาสู่การปฏิบัติในโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ครูผู้สอนมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ และมีความสุขในการเรียนรู้อย่างแท้จริง (คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน สพฐ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้”, ครูบ้านนอก. 2558)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมองว่าในการจัดการศึกษาที่ดีและการนำกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้” มาใช้จัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพนั้น มิใช่เพียงแต่ครูผู้สอนเท่านั้นที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาทุกระดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัด ในการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดส่งผลต่อคุณภาพของครูผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพของผู้เรียนตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งทางการศึกษาและประสบการณ์สอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 2 โรงเรียน 180 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2559 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตารางสำเร็จรูปของ เครสซีและมอร์แกน (ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ และศิริพงษ์ เสาภายน, 2556 หน้า 132) ที่ประชากรจำนวน 180 คน จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 123 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน
2. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย คือ ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา และด้านการวัดและประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนนาคคีนุสรณ์และโรงเรียนวัดแพรกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 180 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูในโรงเรียนนาคคีนุสรณ์และโรงเรียนวัดแพรกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ได้จำนวน 123 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน ประกอบด้วยครู คศ.1 ขึ้นไป จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 ครูผู้ช่วย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 มีประสบการณ์ในการสอน 6 ปีขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 ประสบการณ์ในการสอน 1 – 3 ปีไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ประสบการณ์ในการสอน 4 – 6 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย แบบตรวจสอบรายการ(Check List)ถามเกี่ยวกับตำแหน่งทางการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 4 ด้าน จำนวน 33 ข้อ ได้แก่ ด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา และด้านการวัดและประเมินผล รวมไปถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ หากค่าอำนาจจำแนกรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่นหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Coefficient Alpha) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .934 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง จำนวน 123 ฉบับ ประกอบด้วยระหว่างวันที่ 7- 11 พฤษภาคม 2560 และนัดวันเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืน คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที(t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) กับตัวแปรประสบการณ์ในการสอน

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุทราปราการ เขต 1 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา ด้านการวัดและประเมินผล และสุดท้ายคือ ด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องมาจาก โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุทราปราการ เขต 1 มีการบริหารงานด้านวิชาการที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านวิชาการ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีนโยบายสำคัญในการสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองโดยส่งเสริมให้อบรม นวัตกรรมและความรู้ใหม่ในการบริหารงานด้านวิชาการ เช่นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของบุคลากร โดยส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะ และความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีบุคลากรเพียงพอในการจัดการเรียนการสอน จึงส่งผลให้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม สํารวจแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาและปราชญ์ท้องถิ่นจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเชิญวิทยากรในท้องถิ่นให้ความรู้แก่นักเรียนและกำกับติดตามผล และวิเคราะห์ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ นายจิววิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555) กล่าวว่าการบริหารงานสถาบันการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ หลักการบริหารงานวิชาการ ในการบริหารงานวิชาการจะต้องมีหลักการและวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร ดังนั้นในหลักการเบื้องต้นของการบริหารจึง

ต้องมีข้อความชัดเจนในเรื่องต่าง ๆ ดังโดย ยึดหลักให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม มุ่งส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มุ่งส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้รวมทั้งเป็นเครือข่ายและแหล่งการเรียนรู้ มุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และสามารถตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาได้ทุกช่วงชั้นทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา และมุ่งส่งเสริมให้มีการร่วมมือเป็นเครือข่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ จันทไทย (2553, หน้า 3) ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมและรายด้านครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (2555, หน้า 10) ศึกษา ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน พบว่าโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 บุคลากรทางการศึกษามีการ มีการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำ หน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ของผู้เรียนและสังคมในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา และการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร จิตรี (2557, หน้า 41) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขยาย

โอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถ จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อบรมเชิงปฏิบัติการ สำรวจแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาและปราชญ์ท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน วิเคราะห์กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด มีวิธีการกำหนดการประเมินผลที่เป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร จิตตรี (2557, หน้า 41) ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายชื่อทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูมีการปรับปรุง/พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้บริหารอธิบายชี้แจงและกระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้บริหารจัดให้มีการนำเสนอเทคนิคหรือวิธีการสอนแบบใหม่ให้กับครูและเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญข้อที่มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารประสานความร่วมมือกับบุคคลภายนอกสมาคมและมูลนิธิต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความเข้าใจและส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดเวลา ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุในการทำวิจัยอย่างเพียงพอ สถานศึกษาส่งเสริมให้บุคลากรมีโครงการวิจัยและให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำวิจัย บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุรัตน์ นันตา และธนัญญา รัศมีเจริญ (2555, หน้า 11) ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ผู้บริหารจัดประชุมเชิงปฏิบัติการทางการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของครูผู้สอน ผู้บริหารมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัย

ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีโครงการวิจัยโดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาระหน้าที่ และผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการทาวิจัยข้อที่มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด คือผู้บริหารมีการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ในการทำวิจัย

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เข้าใจการกำหนดหัวข้อประเมินการวัดและประเมินผล การกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการประเมินจัดทำคู่มือ และระเบียบการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน และการวัดและประเมินผลในแนวทางการปฏิบัติที่ไปในแนวทางเดียวกัน มีการควบคุมดูแลให้ครูผู้สอนมีความรู้ และสามารถกำหนดแนวทางวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและให้ครูมีการจัดเก็บเครื่องมือวัดผลประเมินผลเป็นระบบ และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ ปรับปรุงให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ดังที่ ชานนท์ รังสีสวัสดิ์ (Gotoknow, การวัดผลและการประเมินผล, 2556) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการสอน และเป็นส่วนสำคัญที่ผู้สอนที่ดีจะแสวงหาแนวทางให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนจะต้องรู้ความสามารถของผู้เรียน ความสนใจของผู้เรียน และข้อบกพร่องของผู้เรียน โดยอาศัยกระบวนการของการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา จึงทำให้การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระดับใดหรือวิชาใดก็ตาม การวัดผลและประเมินผลจะเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในระดับนั้นหรือในวิชานั้น เพราะผลจากการวัดและประเมิน เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูผู้สอนและนักการศึกษา เพื่อใช้ในการปรับปรุงวิธีการสอนการแนะแนว การประเมินผลหลักสูตร แบบเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการจัดระบบบริหารทั่วไปของโรงเรียน และนอกจากนี้ยังช่วยปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนให้เรียนได้ผลดียิ่งขึ้น เช่น ผู้เรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนมีผลการเรียนอ่อนจะแสดงถึงความสามารถในการเรียนของผู้เรียน และแสดงถึงผลการสอนของครูผู้สอนด้วย ครูผู้สอนจะต้องนำผลการเรียนที่ไม่ดีของผู้เรียนนั้นกลับมาช่วยปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสม และถ้าผู้เรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนมีผลการเรียนอ่อน ฝ่ายแนะแนวในโรงเรียนจะต้องช่วยแนะแนวให้ผู้เรียนได้เรียน ในโปรแกรมหรือสายวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา และทางฝ่ายบริหาร โรงเรียน จะต้องกลับมาพิจารณาระบบการบริหารการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ จูไรรัตน์ จันทไทย ด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอกุพาน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นทั้งหมดอยู่ในระดับมากจำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการแนะนำให้ครูได้นำผลการวัดและการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน มีกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผล และประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน เครื่องมือวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกหลักสูตร พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร จิตตรี การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ประสิทธิภาพการบริหาร งานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนและนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา กับการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ แบบฟอร์ม เครื่องมือที่จำเป็นเพื่อการดำเนินงานวัดผลประเมินผลและเทียบ โอนผลการเรียน

2. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งทางการศึกษาต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรที่มีตำแหน่ง ครูผู้ช่วย มีจำนวนมากกว่า ครู คศ.1 ขึ้นไป และได้รับการส่งเสริมพัฒนา อบรมพัฒนา ในงานฝ่ายวิชาการในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีโครงการวิจัยโดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาระหน้าที่ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีโอกาสดแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย รวมถึงได้รับการอบรมพัฒนา การวัดและประเมินผล ในการกำหนดหัวข้อประเมินการวัดและประเมินผล วิธีการและเครื่องมือในการประเมินจัดทำคู่มือ และระเบียบการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน และการวัดและประเมินผลในแนวทางการปฏิบัติที่ไปในแนวทางเดียวกัน

3. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แต่เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้านพบว่า ด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ทั้งนี้ เนื่องจาก บุคลากรทางการศึกษา มีการกระจายหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ โดยแบ่งหน้าที่ให้อย่างเท่าเทียมและ ได้รับการส่งเสริมพัฒนาด้านที่สำคัญในการปฏิบัติงานด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เช่น ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น และบุคลากรทุกคนปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลวรรณ วัฒนา (2556, หน้า 106) การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีระดับ การปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้าน อื่นๆ มีระดับการปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โรงเรียนที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีด้านการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการอบรมส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ในการพัฒนาการจัดทำหลักสูตร
2. ด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารควรให้ส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือรายวิชา และ การกำหนด การเตรียม และจัดหาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์เครื่องใช้ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการสร้างเครือข่ายในการศึกษา วิเคราะห์กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ทั้งภายใน โรงเรียน ระหว่างโรงเรียน เขตพื้นที่และส่วนกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารควรมีการควบคุมและดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินการวัด และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อไป มีดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา เรืองศรี.(2555).การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 . มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ จันทไทย (2553). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน เขตอำเภอภูพานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพมหานคร.
- จิตติพร จิตตรี (2555).ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- วรรณกร เรือกิจ และสุพัฒนา หอมบุปผา (2558). แนวทางการบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นิลวรรณ วัฒนา. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ใน โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) . กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาณุรัตน์ นันดา และ ธนิษฐา รัสมิเจริญ (2555). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย . ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
- เทิดชัย ไสยลักษณ์ และ ทองม้วน นาเสงี่ยม (2555). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงาน วิชาการใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพสิษฐ์ เขต 2. นิติตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทศนี วงศ์ยืน (2552). การบริหารงานวิชาการ . วารสาร ชี้อีดี
- รัฐธรรมนูญ(2542).พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

สุภัคดาวัลย์ อัฐนาค และ อัสวฤทธิ์ อุทัยรัตน์ (2555).สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี
เขต 3.ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558). คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลา เรียน เพิ่ม
เวลารู้”. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.